

จิตอาสาภพมาหาแห่งความดี

Volunteer Spirit: The Elixir of Goodness

พูนศักดิ์ กมล

Poonsak kamol

วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Chaiyaphum Buddhist College, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

E-mail: poonsakkamol@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received): 20 พฤษภาคม 2567

วันที่แก้ไขบทความ (Revised): 3 มิถุนายน 2567

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted): 5 มิถุนายน 2567

บทคัดย่อ

บทความเรื่องจิตอาสาภพมาหาแห่งความดีนี้เป็นการสร้างความคิดในรูปแบบนามธรรมเป็นแนวคิดที่ว่าการทำงานด้านจิตอาสาเป็นภพมาหา โดยการทำงานอาสาในชุมชนหรือองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรส่วนตัว และมักจะมุ่งเน้นการช่วยเหลือและเป็นประโยชน์ต่อคนอื่นๆ โดยมีความกระตือรือร้นที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นอย่างเต็มที่ โดยไม่คาดหวังการได้รับสิ่งใดเป็นสิ่งที่ตอบแทน แนวคิดนี้เน้นการเสริมสร้างคุณค่าทางจิตใจและความเอื้อเฟื้อต่อผู้อื่นในชุมชนจึงมักเกี่ยวข้องกับความเชื่อทางศาสนา ค่านิยมสังคม หรือความผูกพันอารมณ์ต่อชุมชน โดยความสำคัญแล้วการทำงานในรูปแบบของจิตอาสาเป็นการส่งเสริมและสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีในชุมชน และเป็นการสร้างสังคมที่มีคุณธรรม ความเป็นธรรมและเสมอภาคต่อกันในสังคม

คำสำคัญ: จิตอาสา, ภพมาหา, ความดี

Abstract

The wonder of psychoanalytical goodness is the creation of goodness in legendary form. It's an ideology that sees psychic work as miraculous. Operating as non-believers of deities within communities or organizations, individuals don't seek personal gain. Instead, they emphasize helping others with fervor, volunteering without expecting any reward. This concept enhances the spiritual and emotional well-being of others in the community. Thus, it's closely related to religious beliefs, social values, or emotional dedication to the community. Working in a humble and slow manner promotes understanding and good relationships within the community, fostering an honest and reciprocating society.

Keywords: Volunteerism, Allegory, Kindness.

บทนำ

ปัจจุบันการดำเนินชีวิตของคนในชุมชนที่มีความหลากหลายทางความคิด และปรากฏการณ์ต่างๆ ที่แสดงให้เห็นว่าในสังคมปัจจุบันมีกลุ่มอาสาสมัครมากมาย ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มงานราชการและกลุ่มอาสาที่

รวมตัวกันทำบางสิ่งบางอย่าง เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นว่ากลุ่มคนเหล่านั้นมีความประสงค์อะไรในการทำงาน ที่มีการกล่าวว่าทำงานเพื่อประโยชน์ของคนอื่น โดยการกล่าวถึงแนวคิดด้านการอาสาทำความดี ที่เป็นจิตอาสา และกลุ่มอาสาสมัครมักจะหมายถึงการทำงานอย่างไม่ได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนเพื่อประโยชน์ส่วนรวมหรือสังคม โดยอาจเป็นการทำงานเพื่อการกุศลหรือการช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่คาดหวังความผลกำไรส่วนตัว จิตอาสาหมักเกิดขึ้นจากความสนใจ ความกระตือรือร้นในการช่วยเหลือผู้อื่นหรือความเชื่อมั่นในความสำคัญของการทำบุญและการช่วยเหลือสังคม การทำจิตอาสาหมักเป็นทางเลือกที่ดีในการเสริมสร้างความสุขและความสมดุลในชีวิตและการงานของบุคคลในสังคม

กลุ่มที่ทำงานด้านบริการสังคม และกลุ่มคนรุ่นใหม่ให้มีความเข้าใจเอื้อเพื่อ หันมาทำกิจกรรมเพื่อสังคมมากขึ้น (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2560: 41) เพราะงานจิตอาสาเป็นสิ่งที่ให้มนุษย์ได้เรียนรู้และทำความเข้าใจในตนเองในฐานะองค์ประกอบรวมที่สำคัญทางสังคมเพิ่มมากขึ้น จะเห็นได้จากในปัจจุบันปัญหาสังคมเริ่มทวีความรุนแรงมากขึ้นทั้งทางครอบครัว ชุมชน และสังคม หากไม่รีบแก้ไขให้ทันท่วงที สังคมก็จะตกอยู่ภายใต้ความสับสนวุ่นวาย ซึ่งไม่ใช่เรื่องดีนัก แต่การสร้างจิตอาสาให้เกิดขึ้นได้มากเท่าไร สังคมแห่งการแบ่งปันเอื้ออาทรก็ยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น เป็นการปลูกจิตสำนึกหรือสั่งจิตของคนในสังคมด้วยว่า จงทำดีเพื่อความดี อย่าทำดีเพื่อดูดี

การเรียนรู้เพื่อจิตอาสาที่มีความสำคัญมากในการสร้างสังคมที่แข็งแกร่งและเจริญรุ่งเรืองเมื่อคนมีความเข้าใจและความรู้เกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้อื่นและสนับสนุนกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน มันสร้างสัมพันธภาพที่แข็งแกร่งและความร่วมมือที่สูงขึ้น นอกจากนี้ การศึกษาเพื่อจิตอาสาภาพยังช่วยพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การเรียนรู้เหล่านี้อาจช่วยเสริมสร้างความเข้าใจและความยุติธรรมในการปฏิบัติงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและยั่งยืนขึ้นโดยรวม การศึกษาเพื่อจิตอาสาภาพยังเป็นการสร้างความสุขและความรับผิดชอบสู่ชีวิตของผู้เรียนเองด้วยการเป็นส่วนหนึ่งของการช่วยเหลือผู้อื่น มันสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและความสุขที่แท้จริงในชีวิตประจำวันของเราด้วยกัน

แนวคิดจิตอาสา

การแสดงออกในด้านการช่วยเหลือผู้อื่นเป็นจิตสาธารณะมีความหมายในแง่ความเป็นพลเมือง ผู้ตื่นรู้ตระหนักในสิทธิและความรับผิดชอบที่จะสร้างสรรค์สังคมส่วนรวมของคนสามัญ พลเมืองที่เรียกร้องการมีส่วนร่วม และต้องการที่จะจัดการดูแลกำหนดชะตากรรมของตนและชุมชน (ชัยวัฒน์ ธีรพันธุ์: 21-33) การประพฤติปฏิบัติตน และการมีส่วนร่วมที่ดีในกิจกรรมของชุมชนการช่วยเหลือตนเอง การให้ความร่วมมือการเสียสละกำลังกาย กำลังทรัพย์ เพื่อการรักษาความปลอดภัยในชุมชนเพื่อสร้างสาธารณูปโภคในชุมชน และการให้ความเป็นมิตร เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และมีน้ำใจต่อกัน (บุญสม ธรรมชาติวิวัฒน์: 43-47)

จิตอาสาต่อสังคมการมีจิตสำนึกเกิดจากบุคคลและปัจจัยในชุมชนการที่บุคคลจะมีจิตสาธารณะในการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันมีปัจจัยหลักและเป็นความรู้สึกร่วมกันที่ทุกคนที่อยู่รอบข้างครอบครัวเพื่อน (วิรัตน์ คำศรีจันทร์, 2544: 99) พร้อมกับเป็นความรู้สึกที่ได้ฝึกฝนมาตั้งแต่เด็กที่มีผู้ค้นพบว่าการดำเนินชีวิตจากการรับรู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นรอบตัวนอกจากนั้นรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูประเพณีวัฒนธรรมจากท้องถิ่นที่อยู่อาศัยหรือภูมิภาคนาที่มีสภาพแวดล้อมพร้อมกับมีความเป็นจิตอาสาเกิดจากส่วนบุคคล (ชูชัย ศุภวงศ์, 2539: 29) ในแต่ละพื้นที่มีกระบวนการทางสังคมที่แตกต่างกันย่อมมีผลต่อการรับรู้และการมีจิตสาธารณะของบุคคลที่แตกต่างกัน

ในเขตที่มีความซับซ้อนของกระบวนการทางสังคมที่มีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจอาจจะมี การแข่งขัน
แก่งแย่งหรือมีการดำเนินชีวิตแบบเร่งรีบที่ส่งผลกระทบต่อจิตสำนึกของบุคคลได้โดยไม่รู้ตัว

“จิตอาสา” ในแง่ของพุทธศาสนาหมายถึงการให้บริการและช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่คาดหวัง
ผลตอบแทนใดๆ อันเป็นทางเลือกของผู้ฝึกฝนในการพัฒนาคุณธรรมและจิตใจ นี่คือการสำคัญของ
จิตอาสาในพุทธศาสนาบำเพ็ญคุณการให้บริการแก่ผู้อื่นโดยไม่คาดหวังผลตอบแทน เพื่อสร้างคุณค่าและ
คุณธรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำที่ดี สาธารณะประโยชน์การให้บริการแก่สังคมและชุมชนเพื่อประโยชน์
ส่วนรวมและความเจริญก้าวหน้าของมนุษยชาติการสร้าง ความเข้าใจและเมตตาการให้ความเข้าใจและ
เมตตาต่อความทุกข์ทรมานและความเดือดร้อนของผู้อื่นการพัฒนาศีลธรรม: การใช้การกระทำดีเพื่อ
พัฒนาศีลธรรมของตนเอง และผู้อื่นการสร้างความสุข: การให้บริการและช่วยเหลือผู้อื่นเป็นทางเลือกที่
สร้างความสุขและความสุขทั้งใจแก่ผู้ที่ทำจิตอาสา และผู้ที่ได้รับการช่วยเหลือการละเมียดนิสสัย: การปฏิบัติ
ตามหลักการของพุทธศาสนาและการรักษานิสสัยในการกระทำที่ดี เช่น ความเมตตาและความเต็มใจ
การทำจิตอาสาในพุทธศาสนา มักเกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือผู้อื่นในทุกๆ มิติของชีวิต

แนวคิดเกี่ยวกับทักษะชีวิต ทักษะในการดำเนินชีวิตประจำวันในการเป็นอยู่ตามวิถีของมนุษย์
ด้วยสาเหตุนี้จึงต้องมีการอธิบายคำของทักษะว่า หมายถึง ความชำนาญ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า skill
นอกจากนี้ คณะกรรมการจัดทำพจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย ยังได้ขยายความของคำว่า ทักษะ
(skill) มากขึ้นว่าหมายถึง ความชำนาญหรือความสามารถในการกระทำหรือการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง
ซึ่งอาจเป็นทักษะด้านร่างกาย สติปัญญา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552) หรือสังคม ที่เกิดขึ้นจากการฝึกฝน
หรือการกระทำบ่อยๆ เช่น ทักษะทางสังคม ทักษะที่จะทำให้นักบุคคลประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต
และการทำงาน โดยรวมแล้วประกอบด้วย สมรรถนะทักษะ บุคคลที่มีจรรยาทักษะจะเป็นผู้ปฏิบัติงานได้ดี
ส่วนบุคคลที่มีสมรรถนะทักษะจะเป็นผู้ปฏิบัติงานได้เก่งกล่าวถึงความสามารถในการทำหน้าที่ต่างๆ ได้
เป็นอย่างดีมีความคล่องตัว (<http://www.royin.go.th/?knowledges>).

คำว่าทักษะ หมายถึง ความสามารถในการทำงานหรือการกระทำที่ได้รับการเรียนรู้และ
พัฒนาขึ้นมา ซึ่งสามารถฝึกฝนและปรับปรุงได้ตามเวลา ทักษะอาจมีลักษณะทางกายภาพ เช่น การขับรถ
หรือทางความสามารถทางปัญญา เช่น การแก้ปัญหา นอกจากนี้ยังรวมถึงทักษะทางความสัมพันธ์ เช่น
การสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะสามารถเป็นเหมือนหรือแตกต่างกันไปตามบทบาทและ
สถานการณ์ที่ต้องการใช้งาน การพัฒนาทักษะมีความสำคัญสำหรับการปรับตัวและการเติบโตในชีวิต
(กศน.อำเภอโพธาราม, [ออนไลน์]) ซึ่งเป็นคนละอย่างกับทักษะชีวิต หมายถึงชีวิตว่าเป็นความสามารถ
ทางสังคม ความคิดอ่าน ความพยายามเพิ่มพูนปฏิบัติสัมพันธ์ของตนเองกับผู้อื่นกับสิ่งแวดล้อมต่างๆ ให้
ประสบผลสำเร็จ สามารถแก้ปัญหาในสถานการณ์วิกฤติที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาตลอดจนเป็น
ความสามารถจะส่งเสริมสุขภาพของบุคคลและชุมชนด้วย

ทักษะชีวิตเป็นสิ่งที่บุคคลมีความจำเป็นต้องมีอย่างยิ่งที่จะเผชิญกับชีวิตและความท้าทายต่างๆ
ให้ประสบความสำเร็จทักษะชีวิตเป็นความสามารถในการใช้ความรู้ เจตคติ และทักษะต่างๆ ซึ่งจะช่วยใน
การสนับสนุนพฤติกรรมของบุคคลในการที่จะสามารถรับผิดชอบ ตนเองสำหรับการดำเนินชีวิต โดยมีการ
สร้างทางเลือกที่ดี การต่อต้านความกดดันจากกลุ่มเพื่อน และการจัดการกับสิ่งที่เข้ามาคุกคามชีวิต
(มงคล อุดมชัยพัฒนากิจ, 2558)

ทักษะชีวิตว่า คือ ความสามารถ และความชำนาญในการประเมินและวิเคราะห์สถานการณ์
เพื่อตัดสินใจเลือกทางแก้ปัญหาของพฤติกรรม และสังคมที่เกิดขึ้นในชีวิตได้อย่างถูกต้อง (เจษฎา นกน้อย
และคณะ, ม.ป.ป.)

ทักษะชีวิต หมายถึง ความสามารถบุคคลที่พยายามจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นไปในทางที่ถูกต้องและช่วยให้บุคคลสามารถเผชิญกับความต้องการและสิ่งท้าทายในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม (ภูมิภัทร ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา, 2547)

ทักษะชีวิตเป็นทักษะหนึ่งที่มีความจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่ซับซ้อนในปัจจุบัน และเป็นทักษะหนึ่งที่ช่วยสนับสนุนและลดประเด็นปัญหาสำคัญที่เข้ามาคุกคามชีวิตของแต่ละบุคคลอีก ทั้งยังเป็นทักษะที่ช่วยให้บุคคลสามารถปรับตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนช่วยเสริมสร้างการดำเนินในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านต่างๆ ในกลุ่มเพื่อนให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น (สกล วรเจริญศรี, 2550) จากความหมายที่แสดงถึงแนวคิดของควมมีทักษะในการใช้ชีวิต ในแต่ละความหมายของแต่ละแนวคิดจึงได้เกิดรูปแบบต่างๆ ในการดำเนินอย่างมีทักษะที่ดีของคนเรา ประเภทและองค์ประกอบของทักษะชีวิต ทักษะชีวิต (Life Skills) เป็นความสามารถอันประกอบด้วยความรู้ เจตคติ และทักษะในอันที่จะจัดการกับปัญหาต่างๆ ตัวในสภาพสังคมปัจจุบัน และเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเพศ สารเสพติด บทบาทชาย-หญิง ชีวิตครอบครัว สุขภาพ อิทธิพลสื่อจริยธรรม ปัญหา ฯลฯ (ดวงละภา กุดนอก, 2551)

ทักษะชีวิตเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องทั้งความรู้และทักษะของแต่ละบุคคลและเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างต่อเนื่องต่อการดำเนินชีวิตอย่างอิสระในวัยผู้ใหญ่ (มณฑรา ธรรมบุศย์, 2553) โดยมีองค์ประกอบของทักษะชีวิตออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ คือ

ทักษะการดำรงชีวิตประจำวัน (Daily life skills) เป็นทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินชีวิตชีวิตประจำวันผู้ที่มีความรู้ด้านนี้จะแสดงความสามารถออกมาให้ปรากฏจนเป็น นิสัยที่เห็นได้อย่างชัดเจน ได้แก่ การดำรงชีวิตประจำวันเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีทักษะเพื่อให้สามารถใช้ชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพและสุขภาพที่ดีได้ นี่คือบางทักษะที่สำคัญที่ช่วยในการดำรงชีวิตประจำวัน การจัดการเวลาให้เหมาะสมเพื่อให้ทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการจัดการกิจวัตรประจำวัน เช่น การทำงาน การพักผ่อน การออกกำลังกาย และเวลากับครอบครัวหรือเพื่อการส่วนตัว การวางแผนการเงินและการจัดการกับรายรับและรายจ่าย เพื่อให้เงินพอใช้ในการดำรงชีวิตและป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การดูแลสุขภาพทั้งทางกายและจิต เช่น การออกกำลังกายเป็นประจำ การรับประทานอาหารที่เหมาะสม การนอนหลับที่เพียงพอ และการจัดการกับสถานการณ์ที่ทำให้เครียดหรือเศร้า

ทักษะในการสื่อสารที่ดีช่วยให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพกับคนอื่นๆ ทั้งในบ้าน ที่ทำงาน หรือในสังคม การต่อยอดความรู้และทักษะต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น ทักษะในการตอบสนองต่อสถานการณ์ที่ซับซ้อน และการหาทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและสถานการณ์ที่ท้าทาย และความอดทนที่จะทำงานให้สำเร็จแม้จะเผชิญกับความยากลำบาก การพัฒนาทักษะเหล่านี้สามารถทำได้โดยการฝึกฝนและปฏิบัติในชีวิตประจำวันอย่างต่อเนื่อง โดยการเรียนรู้จากประสบการณ์และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาทักษะเหล่านี้สามารถทำได้โดยการมีปฏิสัมพันธ์กับชุมชน การเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัคร หรือการฝึกฝนด้วยตนเองผ่านประสบการณ์ชีวิตประจำวันของคุณ

กระบวนการและวิธีการใช้ทักษะกับการดำเนินชีวิต การใช้ทักษะมีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ซึ่งสามารถแบ่งทักษะที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตออกเป็น 10 ประการ ดังนี้

1. การวางแผนและการจัดการเวลา: การวางแผนกิจกรรมและการจัดการเวลาเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้คุณทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในชีวิตทุกด้าน

2. ทักษะการแก้ปัญหา: การเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาและการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สามารถช่วยให้คุณเผชิญกับทุกอุปสรรคในชีวิตได้อย่างมั่นใจ
3. ทักษะการสื่อสาร: การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในการพูดและเขียนเป็นทักษะที่สำคัญ มันช่วยให้คุณเชื่อถือได้และเป็นที่นับถือในการติดต่อกับผู้อื่น
4. การเรียนรู้และการปรับตัว: การเปิดรับความรู้ใหม่และการเปลี่ยนแปลงตามสภาพแวดล้อมเป็นทักษะที่สำคัญในการปรับตัวและเจริญเติบโตในชีวิต
5. ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น: การเรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีสามารถช่วยให้คุณประสบความสำเร็จในที่ทำงานและชีวิตส่วนตัวได้อย่างมีความสุข
6. ทักษะการบริหารจัดการเงิน: การเรียนรู้การบริหารจัดการเงินให้ดีเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้คุณสร้างฐานทางการเงินที่แข็งแกร่งและปลอดภัยในอนาคต
7. ความอดทนและการจัดการกับความเครียด: การฝึกฝนความอดทนและการเรียนรู้วิธีการจัดการกับความเครียดเป็นทักษะที่สำคัญในการเผชิญกับสถานการณ์ที่ท้าทายในชีวิต
8. การสร้างและรักษาสุขภาพที่ดี: การดูแลสุขภาพที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการมีชีวิตที่สมดุลและมีคุณภาพ
9. ความรับผิดชอบส่วนตัว: การรับผิดชอบต่อตัวเองและการกระทำของเราเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้เราเป็นผู้เชื่อถือได้และเป็นที่ยอมรับในสังคม
10. การพัฒนาคุณภาพชีวิต: การมองหาความสุขและความพึงพอใจในชีวิตเป็นสิ่งสำคัญ การพัฒนาตัวเองในด้านที่คุณสนใจและทำให้คุณรู้สึกมีความสุขเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินชีวิต. การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล การตระหนักรู้ในตนเอง การเข้าใจผู้อื่น การจัดการกับอารมณ์ การจัดการกับความเครียด (กศน.อำเภอโพธาราม, [ออนไลน์])

คำถามเรื่องจิตอาสาเป็นการทำความดีจริงหรือไม่ ?

การทำงานด้านจิตอาสาถือเป็นการทำความดี เนื่องจากมันเกี่ยวข้องกับการให้ความช่วยเหลือแก่คนอื่น ๆ โดยที่ไม่คาดหวังการได้รับสิ่งใดเป็นตอบแทน การทำความดีในรูปแบบนี้มักมีผลกระทบที่ดีต่อสังคมและชุมชนโดยรวม การทำงานด้านจิตอาสาถือเป็นการสร้างภาพที่ดีของตนเองและชุมชนในที่สุด เมื่อคนมองเห็นผู้ทำงานด้านจิตอาสาที่ให้ความรักและความสนับสนุนต่อผู้อื่น มันช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและเชื่อมั่นในตนเองของบุคคลนั้นๆ อีกทั้งยังส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของชุมชนโดยรวม การทำงานด้านจิตอาสาถือเป็นการประทับใจที่ส่งเสริมสร้างความเชื่อมั่นและความเป็นไปได้ในการพัฒนาสังคมให้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งระหว่างชุมชนและสนับสนุนการเจริญเติบโตของผู้คนในทุกๆ ระดับของชีวิต

การทำงานด้านจิตอาสา ตามแนวคิดของแต่ละคน เช่น บางคนที่มีมุมมองว่าไม่ใช้การทำความดีจริงๆ อาจมีแรงจูงใจหลายประเภทที่นำพาคนไปทำจิตอาสา เช่น ความเอื้อเฟื้อจากศาสนา ความสังเกตการณ์ต่อสังคม หรือแม้กระทั่งความผูกพันอารมณ์ต่อคนในชุมชนของตน การทำความดีหรือจิตอาสานั้นมีความหลากหลายและมีแง่มุมต่างๆ ขึ้นอยู่กับมุมมองและค่านิยมของแต่ละคน

มุมมองเรื่องจิตอาสาที่มีความหลากหลายตามแต่ละบุคคลและชุมชน เพื่อบางคนการทำงานด้านจิตอาสาเป็นทางเลือกที่ดีในการใช้เวลาว่างๆ เพื่อให้บริการและช่วยเหลือผู้อื่นในชุมชน นอกจากนี้ยังเป็นโอกาสที่ดีในการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องและสร้างเครือข่ายที่แข็งแกร่งในชุมชน สำหรับบางคน เรื่อง

จิตอาสาเป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้พวกเขารู้สึกถึงความสุขและความพึงพอใจ โดยการช่วยเหลือผู้อื่นทำให้พวกเขารู้สึกว่าชีวิตของตนมีความหมายและมีความสำคัญมากขึ้น แต่ก็ยังมีบางคนที่ไม่เห็นคุณค่าในการทำงานด้านจิตอาสาหรือไม่สามารถมองเห็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นได้ อาจเพราะขาดความเข้าใจหรือความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง หรือมองว่าเวลาว่างๆ ควรใช้ในกิจกรรมอื่นที่มีประโยชน์มากกว่าการทำงานอาสา ในบางกรณีก็อาจมีข้อกังวลเกี่ยวกับการใช้เวลาและพลังงานในการทำงานอาสาที่อาจไม่ได้รับผลตอบแทนทางการเงินโดยตรง แม้ว่าการทำงานด้านจิตอาสาจะไม่ได้รับผลตอบแทนทางการเงิน แต่เป็นการสร้างความพอใจและความสุขที่ใหญ่ขึ้นในใจของผู้ที่มีส่วนร่วมด้วย และอาจมีผลกระทบที่มีความหมายต่อชีวิตของผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือด้วย

เพราะเหตุนี้ การทำงานด้านจิตอาสา จะเป็นการทำความดีหรือไม่อย่างไรจึงต้องมีหลักเกณฑ์ในการคิดและหลักธรรมทางด้านศาสนาเป็นเครื่องมือในการประเมินเหตุผลนั้นๆ ด้วยเช่นกัน

สรุป

จิตอาสาเป็นการทำงานหรือให้บริการโดยไม่ได้รับค่าตอบแทนในรูปของเงินเกี่ยวข้องกับการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นหรือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยการอาสา จิตอาสาเกิดขึ้นจากความต้องการในการช่วยเหลือผู้อื่นและความต้องการที่จะมีส่วนร่วมในการสร้างสังคมที่ดีขึ้นโดยไม่คาดหวังการได้รับสิ่งใดเป็นตอบแทน ภาพมาฉายแสดงความหมายหรือความรู้สึกโดยมีการสะท้อนสัญลักษณ์หรือความหมายที่ซ่อนอยู่แสดงผ่านภาพเรื่องราวที่มีความเข้าใจได้ในระดับต่างๆ เช่น ในวรรณคดีหรือศิลปะ และภาพมายามักถูกใช้เพื่อสื่อสารความหมายทางสังคม ทางวรรณคดี หรือความคิดเรื่องย่อยๆ ที่ลึกซึ้ง ซึ่งหมายถึงคุณลักษณะหรือคุณธรรมที่ดีที่แสดงให้เห็นถึงการกระทำที่เมตตาและเมตตาต่อผู้อื่น ความดีสามารถแสดงออกผ่านการกระทำที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นโดยไม่คาดหวังการได้รับสิ่งตอบแทนใดๆ หรือผ่านคุณค่าทางสังคมที่ดี เช่น ความเข้าใจ ความกระตือรือร้น และความอนุเคราะห์ ความดีมักเป็นหลักการที่สำคัญในการสร้างสังคมที่สงบและร่วมมือกันอย่างสร้างสรรค์ด้วยการเข้าใจทักษะของจิตอาสาเป็นอย่างดี

จิตอาสาเป็นส่วนสำคัญของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมอาสา เพราะเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้คุณสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพในการช่วยเหลือผู้อื่น นี่คือการทักษะด้านจิตอาสาที่สำคัญ ในมุมมองต่างๆ การมีความสามารถในการฟังและเข้าใจความคิดและความรู้สึกของผู้อื่น เพื่อให้สามารถให้คำปรึกษาและสนับสนุนได้อย่างเหมาะสม การมีความเอาใจใส่และความอ่อนโยนในการจัดการกับสถานการณ์และความต้องการของผู้อื่น การสร้างความไว้วางใจกับผู้ที่คุณทำงานร่วมกับอย่างมีความสำคัญ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและสนับสนุนกัน การมีทักษะในการแก้ไขปัญหาเพื่อช่วยให้ผู้อื่นก้าวข้ามอุปสรรคและสามารถเข้าถึงทรัพยากรที่เหมาะสมได้ การมีความสามารถในการสร้างบรรยากาศที่เชื่อมโยงและสร้างความเชื่อถือนอกกลุ่มทำงาน การมีความสามารถในการให้คำแนะนำและสนับสนุนผู้อื่นในการแก้ไขปัญหาและทำงานร่วมกัน การมีความสามารถในการจัดการกับความเครียดและการดูแลตนเองในขณะที่ทำงานอาสาสมัครเพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและรักษาสุขภาพจิตใจไว้ได้ การพัฒนาทักษะด้านจิตอาสาสมัครสามารถทำได้โดยการฝึกฝนและปฏิบัติในสถานการณ์จริงๆ ของการอาสาสมัครและการสื่อสารกับผู้อื่นในชุมชนของคุณ

จิตอาสาภาพมาฉายแห่งความดี เป็นแนวคิดที่เน้นการกระตุ้นและส่งเสริมพฤติกรรมที่ดีและเมตตาต่อผู้อื่น โดยการกระทำที่มีจรรยาบรรณและคุณค่าทางมารยาท เพื่อสร้างสังคมที่เจริญก้าวหน้าแนวคิดนี้เน้นการทำความดีและการช่วยเหลือผู้อื่น โดยไม่คาดหวังการได้รับสิ่งตอบแทนใดๆ และมัก

เกี่ยวข้องกับคุณค่าทางศาสนาหรือจรรยาบรรณที่ซึ่งให้คำแนะนำเกี่ยวกับการพึ่งพาและช่วยเหลือผู้อื่นอย่างเต็มที่โดยไม่คำนึงถึงตอบแทน แนวคิดนี้ยังเน้นถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการสร้างสังคมที่ดีและการกระทำที่มีเมตตาและอนุเคราะห์ต่อผู้อื่นในทุกๆ สถานการณ์และสภาพความต้องการในชุมชน

บรรณานุกรม

- กศน.อำเภอโพธารนทะเล. *บทที่ 8 ทักษะชีวิตเพื่อสุขภาพจิต*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://photalenfe.blogspot.com/2016/04/8.html> [20 มีนาคม 2567].
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2560). *คนดีสร้างได้: โมเดลบริบูรณ์ธรรม*. กรุงเทพฯ: ชัคเชส มีเดีย.
- วิรัตน์ คำศรีจันทร์. (2544). *ปฏิบัติการสังคมผ่านวิธีสานพลังเครือข่ายผู้นำและสื่อมวลชนพลังความรู้จาก การวิจัย*. กรุงเทพฯ: บริษัท พี.เอ.ลีฟวิ่งจำกัด.
- ชูชัย ศุภวงศ์. (2539). *ประชาสังคมกับการพัฒนาสุขภาพ: ทศวรรษนักคิดในสังคมไทย*. นนทบุรี: สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส).
- พระนรินทร์ คำเรือง. (2555). *จิตสาธารณะในพระพุทธศาสนาเถรวาท*. รายงานการวิจัย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2552). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- มงคล อุดมชัยพัฒนากิจ. (2558). *ทักษะชีวิตบุคลิกภาพหาคู่ประกอบบรรยากาองค์กรการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพในการทำงาน*. *การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต*, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- เจษฎา นกน้อย และคณะ. (ม.ป.ป.). *การจัดการความรู้และสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภูมิภัทร ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. (2547). *ผลของโปรแกรมแนะแนวกลุ่มต่อการพัฒนาทักษะชีวิตและเปลี่ยนเจตคติต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของเด็กและเยาวชนชาย ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนบ้านมูทิตา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สกล วรเจริญศรี. (2550). *การศึกษาทักษะชีวิต และการสร้างโมเดลกลุ่มฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนวัยรุ่น*. *ปริญญานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต*, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยวัฒน์ ธีรพันธุ์. (ม.ป.ป.). *บทสัมภาษณ์ Chaos Theory กับจุดเปลี่ยนสังคมไทย*. *วารสารสื่อพลัง*, 7(3)
- บุญสม ธรรมชาติวิพน. (ม.ป.ป.). *จิตสำนึก*. *วารสารวิชาการสภาอาจารย์สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*, ปีที่ 4 ฉบับที่ 1.
- ดวงละภา กุดนอก. (2551). *ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการมค้ายเยาวชนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียน ตำบลโนนหอม อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร*. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต*, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- <http://www.royin.go.th/?knowledges>.